

TONGSHINSAN

ยินดีต้อนรับท่านแขกผู้มาเยือน ณ ดินแดนตงชิงซาน
 สถานที่อัน 'ไร้ซึ่งความโกลาหล' แห่งนี้ขอต้อนรับท่านจากใจจริง.
 "สายลมจะบอกเจ้าเองว่าควร"

ข้อมูลส่วนตัว				
แซ่ - ชื่อ	โม้เหยี่ยน			
	魔魘			
ฉายาในยุทธภพ	พ่อค้าหน้าผี/มังกรเขม่าวายุ			
เพศ	ชาย	อายุ	2003	
วัน/เดือนเกิด	วันที่ 1 แรม 13 ค่ำ เดือน 1	ส่วนสูง/ น้ำหนัก	199/79	
เผ่าโดยกำเนิด	มังกรครึ่งมาร			
สถานะ	มาร			
ตำแหน่งอาชีพ	เปลี่ยนไปตามความสนใจ (ปัจจุบันเป็นคนพายเรือ/เล่นละครหน้าตามข้างทาง)			
ระดับชั้น	เอ็งซู่ย			
โรคประจำตัว	-	โฟเปี้ย (ตัวละคร)	-	

ข้อมูลส่วนเสริม

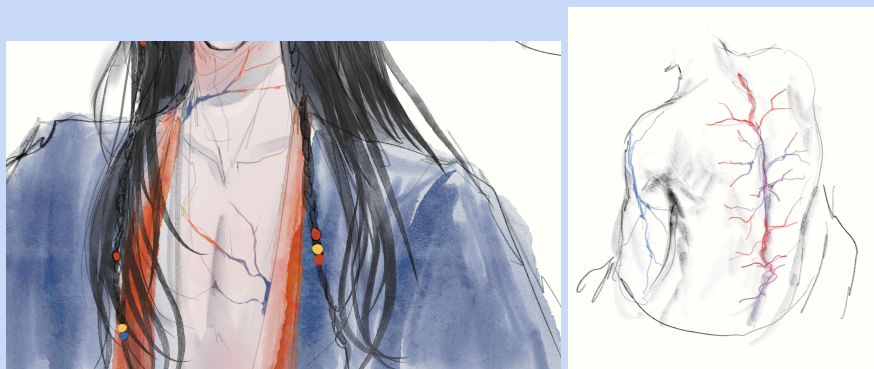
ลักษณะ
ภายนอกและ
บุคลิกภาพ

มักสวมหน้ากากละครหน้า (雉面) ชอบใส่อาภรณ์สีน้ำเงิน-ส้ม แต่งตัวคล้าย หมอผี รูปร่างสูงใหญ่ ชอบทำน่าเสียดายเหมือนชายชรา เกศาสีดำเข้มบ้างถักเปีย บ้างร้อยลูกปัดสีเงินฉูดฉาด **มีรอยแตกที่ลำคอ กระดูกลิ้นหลัง แขนและกลางอก** ล่างที่ก็ชอบแปลงร่างเป็นมังกรนั่งตกลาอยู่บนเรือ

เมื่อเปิดหน้ากากออก จะพบกับชายหนุ่มอายุราว 18-19 ปี คิ้วเรียวยาว นัยน์ตาสีส้ม ปรกกายทอง ปากกระจับ จมูกโด่ง ดวงมคล้ายรูปสลักแต่ก็คมเข้มที่ในคราเดียวกัน

ร่างมังกรเป็นมังกรสีเขม่า ตัวยาว 9 จั้ง นัยน์ตาสีส้มปรกกายทอง

มีรอยแตกที่ลำคอ กระดูกลิ้นหลัง แขนและกลางอก

อุปนิสัย	<ul style="list-style-type: none"> ● เจ้าเล่ห์มากกล ● อุดทน เพราะมักจะต้องนั่งรอปลาทินเบ็ดเป็นเวลานาน ความสามารถในการรอและอดทนอดกลั้นจึงสูง ● รักสนุก นอกจากชอบตกปลาก็มักจะพายเรือเล่นกินลมชมวิวดูจิวเตะลูกชนไก่ ● หัวการค้า คิดอะไรเป็นเงินเป็นทอง ขายได้ขายหมด 		
งานอดิเรก	<ul style="list-style-type: none"> ● นั่งตกปลาในแม่น้ำลำซุย แท้จริงหวังตกหาสมบัติของมีค่าไปขายหาเงิน ● ทำหน้ากากไม้ขาย ● เต้นรำหน้า(摊舞) ● คิดเมนูอาหารใหม่ ๆ ● เป่าปี่น้ำเต้า (葫蘆吹) 		
สิ่งที่ชอบ	<ul style="list-style-type: none"> ★ อากาศดี ★ เสียงดนตรี ★ จิวหนั้ว ★ ปลา <ul style="list-style-type: none"> ○ ปลาเต้าเตี้ย ○ ปลาโหวงซู่โง้ว (กุเลาหน้าหงส์) ○ ปลาซิกคัก (ปลาลุ่มพุก) 	สิ่งที่ไม่ชอบ	<ul style="list-style-type: none"> ★ หิมะตก ★ อากาศเย็น ★ ตะไคร่น้ำ ★ พวกชอบต่อราคา

ประวัติส่วนตัว

โม้เหยียน เป็นมังกรครึ่งมารแต่กำเนิด มารดาเป็นมาร บิดาเป็นมังกร แต่ด้วยสุดท้ายทั้งสองก็ไม่ได้พบกันอีก มารดาเมื่อให้กำเนิดก็ไม่อาจยอมรับความจริงได้ อยู่ได้ไม่นานก็ตรอมใจตาย เดิมทีอาศัยอยู่ในเขตแดนมาร แต่เพราะเป็นมารที่ดูไม่เอาไหน เอาแต่เที่ยวเล่น ไม่เคยสนใจการแย่งชิงใด ๆ และไม่ได้รับการยอมรับจากมารตนอื่นนัก ตัวเขาเองก็เบื่อหน่ายกับชีวิตในดินแดนมาร จึงออกไปใช้ชีวิตแถวแม่น้ำรัฐซุย มองดูโลกอันแสนอ่อนโยนอยู่บนแพ และตกปลา

โม้เหยียนหาเงินด้วยการทำอาชีพค้าขายและรับจ้างพายเรือเป็นหลัก บางทีก็จะออกมาแสดงงิ้วตามถนนหนทางในช่วงรื่นเริง เปลี่ยนอาชีพไปเรื่อยเพราะตามความชื่นชอบ มีเพียงการตกปลาและการเดินรำหน้าเวทีทำให้เขาไม่เบื่อหน่าย ไม่มีที่อาศัยเป็นหลักเป็นแหล่ง มักนอนบนแพเป็นประจำ

ช่วงอดีต

- โม้เหยียนกำเนิดมาก็ต้องเรียนรู้การเอาตัวรอดอยู่เสมอ วัยเด็กมักถูกรังแกจากมารตนอื่นเพราะเป็นเด็กไม่สู้คน เขาไม่เคยเข้าใจลำดับชนชั้นและกฎเกณฑ์การเอาตัวรอดของดินแดนภพมาร ชีวิตมองหาเพียงความเรียบง่าย วันหนึ่งเขาถูกรังแกจากมารกลุ่มหนึ่ง ในจังหวะที่ความตายอยู่ใกล้แค่เอื้อม ก็ถูกมารเฒ่าตนหนึ่งช่วยไว้ และได้รับตนเป็นมารรับใช้ แต่ถึงอย่างนั้นก็เลี้ยงเขาตั้งลูกหลาน มารเฒ่าสอนทุกอย่างให้กับโม้เหยียน จนเขาไม่จำเป็นต้องหลบซ่อนหรือวิ่งหนีใครได้อีก ก่อนมารเฒ่าจะสิ้นสติ เขาได้มอบของบทเรียนสุดท้ายแก่โม้เหยียนและมอดม้วยไปในที่สุด
- แต่เดิมชื่อที่มารดาตั้งให้คือ **เฉียนเฟิง (乾風)** แต่เหตุที่ตนเปลี่ยนชื่อ มาจากเหตุการณ์เมื่อ 1000 ปีก่อน เขาได้พายเรือล่องไปยังแดนมนุษย์ เฉียนเฟิงนั่งพักตกปลาอยู่ที่ข้างแม่น้ำฉางเจียง ช่วงเวลานั้นมีการทำพิธีกรรมหน้า หมอผีสวมหน้ากากไม้ใส่ชุดสีล้วนดูฉาดร้ายรำพร้อมกระพรวน เขามองความแปลกใหม่ที่ไม่เคยเห็นอย่างตื่นเต้น เฉียนเฟิงแปลงกายและใช้ชีวิตอยู่ในหมู่บ้านนั้นนานนับหลายเดือนเพื่อเรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจ เขาได้รู้จักกับ **หนัวกอ (雜歌)** ซึ่งเป็นหมอผีที่เขาเห็นในวันแรกที่มาเยือนที่แห่งนี้ โม้เหยียนได้เรียนรู้การเดินรำหน้าเวทีจากหนัวกอ เขาแสดงเป็นมารร้าย หนัวกอคือผู้ปราบมาร และหนัวกอก็ได้มอบหน้ากากตั้งฉายาให้กับเฉียนเฟิงว่า **โม้เหยียน 魔魘** แต่ท้ายที่สุดความสัมพันธ์ของต่างเผ่าพันธุ์ก็ต้องขาดสะบั้น เมื่อคนในหมู่บ้านรู้ว่าตนนั้นคือมาร เขาก็ไม่อาจอยู่ในที่แห่งนี้ได้อีก หนัวกอจำต้องขับไล่เฉียนเฟิงออกจากหมู่บ้าน การเดินรำครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นและจบลงในค่ำคืนนั้น

พลังและระดับต้นเต็ยร	
ต้นเต็ยร	<p>ต้นเต็ยรอยู่ในชั้นนภา ใช้ต้นเต็ยรบนและต้นเต็ยรกลาง</p> <p>ระดับ 1 :</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ พัดผ่าน เป็นสายลมพัดแรงสายหนึ่ง ทำให้เกิดอาการรุนแรงหรือทำให้อีกฝ่ายไม่สามารถลื้ตามาขณะที่ได้รับสายลมแรง <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง ผิวปากสั้น 1 ครั้ง ❖ ลมหัวกุด เป็นลมหมุนมีขนาดเท่าตัวคนหรือกว้างกว่านั้นประมาณ 1-2 จั้งไว้สำหรับหลอกลือหรือถ่วงเวลาชั่วขณะ ประมาณ 1 เค่อ โดยลมหัวกุดจะหมุนรอบตัวอีกฝ่าย ทำให้มองเห็นลำบากและสับสน <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง ผิวปากเป็นเสียงนกทางเขน ➢ ข้อจำกัด: หากเจอกระแสหมุนที่หมุนสวนทางกับลมหัวกุดของไม่เหยียน ลมหัวกุดจะสลายไปทันที ❖ ม่านหมอก เป็นละอองหมอกหนา ใช้สำหรับพรางตาอีกฝ่าย นาน 3 เค่อ <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง ผิวปากยาว ➢ ข้อจำกัด: ไม่สามารถพรางตาผู้ตำแหน่งสูงกว่าได้ ผู้มีตำแหน่งสูงกว่าจะยังเห็นเป้าหมายหรือผู้อื่นชัดเจน <p>ระดับ 2 : วิธีใช้พลัง</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ ปลิดปลิว คล้ายกลับพัดผ่าน เพียงแต่ระดับความแรงลมมากกว่า สามารถทำให้อีกฝ่ายปลิวไกลออกไปได้ ราว 2 จั้ง <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง เป่าปี่น้ำเต้า ➢ ข้อจำกัด: หากเจอกระแสลมสวนจะทำให้การโจมตีหยุดลง ❖ พิรุณพรั่างตา เป็นพายุฝนพรางตา มักใช้ในเวลากลางคืนและเมื่อโดยรอบมีไฟหรือคบเพลิง ระยะเวลา 1 ก้านรูป <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง เต็นระบำ ➢ ข้อจำกัด: ไม่สามารถพรางตาผู้ตำแหน่งสูงกว่าได้ ผู้มีตำแหน่งสูงกว่าจะยังเห็นเป้าหมายหรือผู้อื่นชัดเจน <p>ระดับ 3 :</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ ลมกรด กระแสลมที่แรงยิ่งกว่า ปลิดปลิว สร้างความเสียหายได้ ในกรณีที่ต้องลือในป่า กระแสลมกรดจะพัดให้กิ่งไม้หักลงมา และควบคุมให้กิ่งไม้เข้าโจมตีอีกฝ่าย โดยส่วนใหญ่มักจะใช้เมื่อการต่อสู้อยู่ในป่า หรือเมื่อต้องต่อสู้บนอากาศ ใช้เพื่อเร่งความเร็วในการหลบหนี หรือกีดขวางไม่ให้อีกฝ่ายตามตนทัน <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง เป่าปี่น้ำเต้า ➢ ข้อจำกัด : ไม่สามารถหักท่อนไม้ที่มีขนาดใหญ่เกินกว่านกยวงยวงได้ และกิ่งไม้เมื่อถูกปิดป้องก็จะบังคับให้โจมตีไม่ได้อีก ❖ ฟ้าคะนอง เป็นพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรง มีขอบเขตอยู่ในระแวกของตัวละคร ไม่เกินระยะ 5 จั้ง รวมด้วยฟ้าผ่า ขนาดเม็ดฝนใหญ่และแรงจนบาดผิว ระยะเวลาใช้ 1 ก้านรูป <ul style="list-style-type: none"> ➢ วิธีใช้พลัง เต็นระบำดาบคู่ ➢ ข้อจำกัด : เนื่องจากมีการใช้พลังปราณค่อนข้างสูง หากใช้เกินเวลา 3 ก้านรูป พายุฝนจะค่อย ๆ บางเบาลง และผู้ใช้จะมีอาการอ่อนแรง ไข้ขึ้นสูง หรือสลับ ต้องใช้เวลาพักฟื้นพลัง 3-5 วัน <p style="color: red;">โดยปกติจะไม่ใช้ถึงระดับสาม เนื่องด้วยไม่เหยียนไม่นิยมชมชอบความรุนแรงและ</p>

	การปะทะ
ลักษณะพลัง	ใช้ลมและน้ำเป็นหลัก โดยส่วนใหญ่จะเน้นตั้งรับและหลบหลีก ไม่เน้นปะทะ
อาวุธ	ดาบคู่ : เป็นดาบที่มารด่าให้ไว้เมื่อสมัยยังเป็นมารรับใช้ ในตอนนี้เขาไม่ได้ใช้ อย่างจริงจังนัก นำออกมาเพื่อรำรำเสียมากกว่าจะใช้ต่อสู้ บางทีก็เอามาแล่ปลา หรือไม่ก็ทำทุกอย่างที่ไม่ใช่การเอาไปสู้กับใคร เบ็ดตกปลา : ใช้ตกปลา หรือขว้างเบ็ดดึงอีกฝ่าย ปี่น้ำเต้า : ใช้เป่าเล่น หรือเป่าเมื่อต้องการใช้พลัง

อื่น ๆ	
ข้อมูลเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> ★ มังกรวายุไม่ขึ้นชอบการทะเลาะเบาะแว้งกับใคร เว้นเสียแต่การต่อราคาเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ตนจะไม่ยอมพ่ายแพ้เด็ดขาด ★ โม่เหยียนสามารถนั่งตกปลาได้ทั้งวัน ถือเป็นการฝึกสมาธิ พลัง และความอดทนไปในตัวเช่นกัน และไม่ชอบให้มากวนตอนตกปลาเป็นที่สุด ★ ไม่ค่อยเผยใบหน้าที่แท้จริงนัก แต่ก็ใช้ว่าไม่เปิดเผยหน้าตาเสียทีเดียว เพียงแต่เขาชอบตนเองเวลาใส่หน้ากากที่ตนเป็นคนทำเสียมากกว่า (อวดนั่นแหละ)
แนวทางการเล่น	วาด/โรล ไม่สั่นหัดเวินเท่าไรคะ HL/BL TOP only
เกี่ยวกับผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> ● แอคทีฟตามอารมณ์ ● ไม่มีโฟเบียค่ะ แต่ไม่ชอบรูปกับเครื่องใน
แอคเคาท์ตัวละคร	สร้างหลังผ่าน
ช่องทางการติดต่อผู้ปกครอง	แอคเคาท์ตัวละคร